

Sygn. akt II K 33/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Nadia Kołacińska- Sumińska

Protokolant: sek. sąd. Marta Owczarek

w obecności Prokuratora Piotr Grochulski

po rozpoznaniu dnia 29 marca 2016 roku

na rozprawie sprawy

T. K.

s. J. i G. zd. H.

ur. (...)

w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03 grudnia 2015 roku około godziny 18:50 w P. (...) na ul. (...), woj. (...), prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) mimo cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B zgodnie z decyzją nr. (...) wdaną przez Prezydenta Miasta Ł. z dnia 10.03.2005 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi do czasu ustania przyczyn powodujących cofnięcie tych uprawnień

tj. o czyn z art. 180 a kk

orzeka:

1. ustalając, że oskarżony **T. K.** dopuścił się popełnienia zarzuconego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 180 a kk na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego na okres próby 3 (trzech) lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 144,95 (sto czterdzieści cztery złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 3 grudnia 2015 roku T. K. przyjechał do P. (...)przywioził go kierowca. Przyjechał do B. G., razem mieli jechać na spotkanie biznesowe. Kierowca oskarżonego wrócił do Ł., a oskarżony z B. G. pojechali na spotkanie biznesowe, samochód prowadziła G.. Na ulicy (...) B. G. źle się poczuła, zaczęły jej łzawić oczy. Pojechali do centrum handlowego do apteki. Za kierownicą usiadł oskarżony. Wracali do siedziby firmy G., gdy zostali zatrzymani przez Policję.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 27v, zeznania B. B. k. 28v, notatka urzędowa k. 1 zbioru A)

Decyzją z dnia 10 marca 2005r., Prezydent Miasta Ł. cofnął oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi. Od tamtej pory, do chwili obecnej, oskarżony nie odzyskał uprawnień.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 27v, decyzja k. 5 zbioru A)

Oskarżony w okresie od 2013 roku do 2015r. 7-krotnie został ukarany mandatem za prowadzenie pojazdu bez wymaganych uprawnień, 4-krotnie za przekroczenie dozwolonej prędkości.

(dowód: wydruk z KSIP k. 10-11 zbioru A)

Oskarżony ma 41 lat, wykształcenie średnie, ma żonę i jedno dziecko. Pełni funkcję prezesa w dwóch firmach: (...) Sp. z o.o. w Ł. oraz (...) Sp. z o.o. w R.. Obie firmy działają na rynku zamówień publicznych. Aktualnie zatrudnia około 400 osób, planuje zwiększenie zatrudnienia. Działa charytatywnie. Jego dochód wynosi około 5000 zł miesięcznie.

Nie był dotychczas karany.

Oskarżony udziela się społecznie.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k. 27, wywiad środowiskowy k. 9-12, opinia k. 13-14, karta karna k. 3 zbioru A)

T. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że z racji wykonywanych obowiązków dużo podróżuje, generalnie korzysta z usług kierowcy, jednak czasami zdarza się, że prowadzi sam, mimo utraty uprawnień.

W dniu zdarzenia przyjechał do P. (...) z kierowcą, następnie z B. G. pojechali na spotkanie biznesowe. W trakcie jazdy G. źle się poczuła, zaczęły jej łzawić oczy. Pojechali do apteki, ale w drodze powrotnej prowadził już oskarżony, z uwagi na złe samopoczucie G..

Podał, że jego firma otrzymuje zlecenia od podmiotów dysponujących środkami publicznymi, w razie jego skazania nie będzie mogła przystąpić do przetargów.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 27-28)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że oskarżony, popełnił zarzucany mu czyn.

Mając na uwadze treść art. 4 kpk, art. 410 kpk, dokonując zgodnie z art. 7 kpk oceny wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz materiału o charakterze pozaosobowym, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego w całej rozciągłości zasługują na uwzględnienie.

Oskarżony przyznał, że prowadził pojazd mechaniczny, mimo cofnięcia uprawnień w tym zakresie decyzją Prezydenta Miasta Ł.. Wersję, że prowadził pojazd z uwagi na złe samopoczucie B. G. (która prowadziła pojazd przed oskarżonym), potwierdzają zeznania interweniujących funkcjonariuszy – G. tak właśnie tłumaczyła zachowanie oskarżonego. Nie wyłącza to oczywiście odpowiedzialności T. K., ale w niewielkim zakresie umniejsza jego winę.

W sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączająca winę, czy bezprawność czynu.

W niniejszej sprawie Sąd postanowił o zastosowaniu wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o której mowa w art. 66 k.k.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż spełnione zostały wszystkie warunki formalne konieczne dla takiego orzeczenia – przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2, oskarżony nie był dotychczas karany.

Sąd widzi, że wcześniej, wielokrotnie naruszał on przepisy statuujące zakaz prowadzenia pojazdów bez uprawnień, za co był karany mandatami, był też karany za przekroczenie prędkości, za prowadzenie pojazdu i rozmowę przez telefon komórkowy. W ocenie Sądu, okoliczności te nie mogą jednak całkowicie przesłonić innych przesłanek materialnych, o których mowa w przepisie art. 66 § 1 k.k. – właściwości i warunków osobistych sprawcy, dotychczasowego sposobu życia. T. K. od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, która daje zatrudnienie kilkuset osobom, udziela się społecznie, ma ustabilizowaną sytuację rodzinną. Popełniane w ostatnich latach wykroczenia drogowe nie przynoszą mu chluby, jednak należy mieć na względzie, że są to tylko wykroczenia, czyny, które mocą decyzji ustawodawcy mają znacznie niższy poziom społecznej szkodliwości, niż czyny uznane za przestępstwa. Także mocą decyzji ustawodawcy, dopiero od 18 maja 2015r. zachowanie polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego, mimo cofnięcia uprawnień, stanowi przestępstwo, tym samym dopiero od tego momentu T. K. mógł ponosić odpowiedzialność karną za tego typu zachowania.

Gdy chodzi zaś o stopień społecznej szkodliwości czynu, to uznać należy, biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowe i podmiotowe, że nie jest on znaczny. Oskarżony prowadził pojazd przez krótki odcinek drogi, jak była mowa powyżej, jego winę umniejsza to, że chciał wyręczyć koleżankę, która źle się poczuła.

Trafnie podkreśla się w literaturze przedmiotu, że stopień społecznej szkodliwości, który **determinuje możliwość zastosowania warunkowego umorzenia postępowania, należy na gruncie art. 66 § 1 KK oceniać in concreto**, w odniesieniu do konkretnego przestępstwa. **Zastrzeżenie "nie jest znaczna" należy odnosić do stopnia społecznej szkodliwości jako całości.** Okoliczność, że ocena niektórych czynników może wypaść niekorzystnie dla sprawcy z punktu widzenia instytucji warunkowego umorzenia postępowania (np. znaczne naruszenie przez sprawcę obowiązków, znaczne naruszenie reguł ostrożności) nie oznacza, że stopień społecznej szkodliwości czynu wypadnie, jako znaczny, co automatycznie przesądzałoby o niemożliwości warunkowego umorzenia postępowania (tak również np. R. Zawłocki, Pojęcie i funkcje społecznej szkodliwości, s. 281-282).

Odrębną przesłanką warunkowego umorzenia postępowania jest to, aby **wina sprawcy nie była znaczna**. Jest to przesłanka odmienna od stopnia społecznej szkodliwości. Stopień winy należy odnosić do konkretnego typu czynu zabronionego, w sprawie, o który toczy się postępowanie karne. A więc jeśli przedmiotem osądu jest czyn umyślny, należy rozważać stopień winy umyślnej, a gdy chodzi o czyn nieumyślny - stopień winy nieumyślnej. W przypadku oceny stopnia winy nieumyślnej, trzeba ustalać, czy sprawca popełnił czyn w tzw. nieumyślności świadomej czy też nieświadomej.

Oskarżony wyraził krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa, wyraził skruchę.

Oskarżony jest osobą dojrzałą, która nie miała dotychczas konfliktu z prawem, w szczególności nie był karany za przestępstwa o charakterze gospodarczym, czy karnoskarbowym. Od ponad 10 lat prowadzi działalność gospodarczą, zapewniając pracę sobie i osobom trzecim.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd skorzystał z możliwości warunkowego umorzenia postępowania karnego i umorzył je na podstawie art. 67 § 1 k.k. na okres próby 3 lat, uznając, iż okres ten pozwoli stwierdzić, czy postawiona prognoza kryminologiczna była właściwa.

Sąd orzekł wobec oskarżonego, na podstawie przepisu art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 2.000,00 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, uznając, iż jest to kwota współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełni wobec oskarżonego cele zapobiegawcze i wychowawcze.

Oskarżony został obciążony na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. kosztami procesu w łącznej wysokości 244,95 złotych.